

L. Rasmussen: Jeg har først et Par Bemærkninger at gøre til Venstres ærede Ordfører (Martin Hansen), som nu talte. Venstres ærede Ordfører sagde, at der var ingen Grund for ham til at gøre Undskyldning for det Styre, der har været de sidste 3 Aar, for hvis intet uforudset indtræffer, er Balancen sikret. Nu vilde det have været nok saa rart, om det havde været den højtærede Finansminister, der havde sagt dette. Han vogtede sig imidlertid vel derfor. Jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet: vi faar ikke Finansministeren til at sige, at Balancen er sikret. Den ærede Ordfører sagde det; den højtærede Finansminister siger: Jeg skal ingenlunde gaa længere, end det ærede Medlem Hr. Korsgaard gik, at sige, at *det er ikke udelukket*, at der bliver Balance. Ja, ja, der er en Forskel. Derfor er der heller ingen Grund til at tale om, at man intet har at undskylde for de 3 Aars Styre, naar man gik til Valg i 1920 for at skaffe Orden i Finanserne. Det maa ikke glemmes, at i det Aar, der gik forud for Valget, var der Balance; det har der ikke været senere, og det er der heller ikke nu.

Derefter sagde den ærede Ordfører, at jeg kunde ikke tage den Dobbelstilling først at ville give Regeringen Eneansvaret for, hvad der var passeret i de 3 Aar, og dernæst ogsaa at lægge en Hovedpart af Ansvar for, hvad der skete i Perioden 1913—20, over paa Venstre. Jo, det kan jeg netop gøre med fuld Føje, for medens Stillingen nu er den, at Regeringen i Kraft af Støtte fra det konservative Folkeparti kan gennemføre en hvilken som helst Lov og en hvilken som helst Skat uden i mindste Maade at behøve at spørge hverken Socialdemokrater eller Radikale, saa kunde det radikal-socialdemokratiske Styre i de 7 Aar ikke gennemføre en eneste Smule, uden at vi skulde have Støtte fra Venstre eller fra de Konservative. Det er Forskellen, og derfor blev Finansministeren tvunget til at tage indirekte Skatter med for at faa de direkte.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen begyndte med at fortælle om, hvorledes Finansminister Brandes i Tiden fra 1917—18 ikke havde haft det tilstrækkelige Overblik over, hvorledes Statens finansielle Forhold var, og at han derfor i Efteraaret 1918 maatte komme og gøre Rede for, at Underskuddet var større, end han havde forudsat og troet. Dette er jo fuldkommen rigtigt. Men er der noget underligt i, at man i en Situation som den, vi var i den Gang, ikke havde Overblik, naar

den højtærede nuværende Finansminister har vist sig mere end Brandes og mere end nogen tidligere Finansminister at bebude Balance, men er naaet til et Underskud af 500 Mill. Kr.? Er det da underligt, at det i en Krigsperiode er umuligt for en Finansminister at forudse, hvorledes Balancen, den økonomiske Stilling, vil blive?

Derefter sagde den ærede Ordfører for Venstre, at vi fik ganske vist store Skatter i 1918—19, men endda var der Underskud i 1918—19. Ja, det var der, for den Gang virkede Skatterne ikke. Derimod var der Overskud i 1919—20, da Skattelovene begyndte at virke. Der kom flere Udtalelser fra Venstres ærede Ordfører, men dem kan jeg bedre besvare, naar jeg kommer igennem de Udtalelser, jeg har at gøre til den højtærede Finansminister og enkelte andre. Kun en enkelt Ting skal jeg nævne endnu til den ærede Ordfører, inden jeg vender mig til den højtærede Finansminister. Den ærede Ordfører søgte at paavise, at Socialdemokraterne havde stemt for Skat paa det hidtil skattefri Øl, og derfor var der ingen Grund for os til at pege paa, at Finansministeren ønskede Skat paa Røg- og Skraatobak, for det skattefri Øl var i lige saa høj Grad en Brugsartikel som Røgtobak. Deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Ordfører, og hvis Stillingen derfor var den, at det var Socialdemokraterne, der havde opfundet denne Skat eller havde stemt for den under vild Jubel eller i det hele taget havde stemt for den som noget, man med Glæde gik til, saa vilde denne Udtalelse have passet. Vi stemte ogsaa for en Bunke Tobaksskatter, som vi ikke nøjedes med stiltiende at kritisere, men vi erklærede højlydt, at vi gik med, fordi det var Betingelsen for overhovedet at faa Skatter gennemført med Højres og Venstres Tilslutning, og det ærede Medlem erindrer fra den Tid, da Ølskatten og Brændevinskatten kom, at da der opstod Kornmangel her hjemme, var det en given Ting, at saa maatte man, fordi de Raaprodukter, der bruges til Øl, kun var til Stede i ringe Mængde, ved visse Foranstaltninger søge at begrænse Produktionen. Men det ærede Medlem kan aldeles ikke anføre Forholdet med Hensyn til Ølskatten mod Socialdemokraterne ud fra den Tankegang, at Forholdet der var ligestillet med Forholdet, da Finansministeren vilde have Skat paa Røgtobak og Skraatobak.

Jeg skal herefter fremsætte nogle Bemærkninger til den højtærede Finansmini-